

enklere end tabeltræk. Det gælder ikke mindst for de arbejdsgivere, der benytter bogholderimaskiner og edb-teknik ved beregningen af skattetrækket.

Den gældende trækordning forudsætter, at hovedarbejdsgiveren nedsætter indkomsten med skattekontrets fradragsbeløb, forinden skattetrækket beregnes ved hjælp af trækprocenten. For at kunne beregne netto-trækprocenten må man skønne over den enkelte skatteydere fradrag og indkomstniveau i det kommende år. På basis af disse skøn beregnes selve trækprocenten som et vejet gennemsnit af de procenter, hvormed skatten ifølge skalaen beregnes af de forskellige dele af skatteyderens formodede skala-indkomst. Hvis indkomsten ligger under proportional-skattegrænsen både ved forskudsregistreringen og ved slutopgørelsen, bliver trækprocenten netop lig med marginal-skatteprocenten. Derfor vil den gældende trækordning ikke medføre forskelle mellem skattetræk og endelig skat, selv om den faktiske årsindtægt bliver højere eller lavere end antaget ved forskudsregistreringen. Dog medfører den gældende ordning en svag tendens til overskydende skat som følge af, at trækprocenten altid afrundes opad til nærmeste hele procent.

Når indkomsten ligger over niveauet for proportional-skattegrænsen, vil marginal-skatten imidlertid altid være højere end trækprocenten, der som nævnt er et gennemsnit af marginalskatten af skatteydere indkomst ved forskudsregistreringen og af skatteskalaens lavere procenter på de foranstående indkomstrin. Disse forskelle mellem marginalskatteprocenten og trækprocenten bevirker, at den foreløbige skat afviger fra den endelige skat, når forskudsansættelsen ikke svarer til den endelige indkomstansættelse. Hvis slutopgørelsen viser lavere indkomst end forskudsregistreringen, bliver den foreløbige skat højere end slutskatten, og skatteyderen skal derfor have tilbagebetalt overskydende skat. Hvis slutopgørelsen derimod viser højere indkomst end antaget ved forskudsregistreringen, bliver den foreløbige skat alt andet lige mindre end slutskatten, og skatteyderen skal derfor betale restskat.

Da forskudsregistreringen normalt foretages på grundlag af den seneste indkomstansættelse, der er to år gammel, og da langt de

fleste skatteydere har stigende indkomst fra år til år, vil det gældende trækssystem medføre en tendens til restskat for et betydeligt antal skatteydere i modsætning til tabeltrækket, der som foran omtalt medfører en tendens til, at mange skatteydere kommer til at betale for høj foreløbig skat og derfor skal have udbetalt overskydende skat.

Den nuværende trækordningstendens til mange restskatteopkrævninger søges modvirket på flere måder.

For det første afrundes trækprocenten som nævnt altid opad til nærmeste hele procent.

Dernæst er der i forbindelse med indførelsen af automatisk forskudsregistrering på grundlag af to år gamle indkomstansættelser truffet foranstaltninger til at søge forskudsgrundlaget reguleret opad i takt med indkomstudviklingen. For indkomståret 1972 er der truffet aftale med kommunerne om en regulering på basis af 1971-indkomsten, således at trækprocenterne ændres, når den forhøjede A-indkomst for 1971 overstiger forskudsgrundlaget (1970-indkomsten) med mindst 10.000 kr.

For de følgende indkomstår er der fremsat lovforslag om ændring af kildeskattelovens § 54. Herefter kan finansministeren bestemme, at det to år gamle indkomstgrundlag ved forskudsregistreringen forhøjes (eller nedsættes) med en nærmere fastsat procent, når den almindelige indkomstudvikling tilsiger det. Dette forslag er i overensstemmelse med forslag fremsat af Dahlgaard-udvalget og de kommunale organisationer. De har anbefalet en regulering med 15 pct.

Endvidere har Dahlgaard-udvalget nu i den seneste betænkning (nr. 638) foreslået, at tendensen til restskat, der som nævnt er „indbygget“ i den gældende trækordning, modvirkes ved at tilvejebringe hjemmel til at forhøje de oprundede trækprocenter med 1 procentpoint.

Hensigten med dette forslag er at opnå, at nettotrækprocenten — ligesom de tabeltræk, der anvendes i vore nabolande — skal sikre et skattetræk, der for et stort antal skatteydere bliver lig med eller lidt højere end den endelige skat.

Behovet for en sådan automatisk forhøjelse af trækprocenterne vil selvfølgelig afhænge af, i hvilket omfang den foreslåede adgang til generelle procentforhøjelser af